

[Undervisningsministeren.]

tid vil være muligt at give den støtte til udbygning af biblioteksvæsenet, som formentlig alle vil være enige om skal foretages.

I overensstemmelse hermed kan jeg også sige til det ærede medlem hr. Lysholt Hansen, at jeg meget gerne i udvalget vil prøve, uden i øvrigt at gå til en almindelig forhøjelse af tilskudssatserne, at se på, hvad der kan gøres med hensyn til centralbibliotekerne, og hvad der knytter sig dertil.

Det ærede medlem hr. Weikop var overrasket over, at min fremsættelsestale, som ikke var meget omfattende, meget lignede den tidligere undervisningsministers tale i fjor. Det er der ingen grund til at være overrasket over. Det var også en udsættelse af revisionen, der var tale om i fjor. Men jeg var overrasket over, at det ærede medlems tale afveg så meget fra, hvad den konservative ordfører sagde i fjor. Jeg forstår imidlertid, at det er et geografisk problem; det ærede medlem har interesser at varetage i Københavns kommune — måske navnlig i denne tid — hvad den konservative ordfører i fjor ikke havde.

Det ærede medlem hævdede på den ene side, at bibliotekerne fik for lidt, på den anden side, at staten dog skulle holde lidt igen på pengene. Det glædede mig, at det ærede medlem nærede visse forhåbninger om, at valutasituationen var i bedring — det er noget rent faktisk — og det håber jeg også på skal give sig så gode udslag, at vi efterhånden får råd til at give noget mere til bibliotekerne. Det ordner sig nok; med den store interesse, det ærede medlem lægger for dagen, skal vi nok kunne nå til i fællesskab at bevilge flere penge til bibliotekerne. Så finder vi nok lejlighed til, når tidspunktet er inde og den økonomiske situation gør det muligt, at række bibliotekerne en hjælpende hånd, hvad jeg forstår at det ærede medlem er meget interesseret i.

Det ærede medlem fru Petra Petersen spurgte, om jeg var tilhænger af at gennemføre en ordning, hvorved det blev gjort obligatorisk for alle kommuner at oprette biblioteker. Jeg tror, at det ærede medlem må kunne indse, at netop på et tidspunkt, da vi har meget vanskeligt ved at opfylde de forventninger, som bestående biblioteker har, ville det måske være lidt uheldigt, hvis vi pålagde kommuner at oprette bibliote-

ker. Hvor mange biblioteker der er oprettet, siden biblioteksloven blev vedtaget, kan jeg ikke sige nu, men det vil blive oplyst i udvalget, hvis man ønsker det.

Jeg takker i øvrigt for tilslutningen og er meget villig til i udvalget at prøve at finde former for en særlig hjælp til de biblioteker, som rammes hårdt ved, at revisionen udsættes.

Weikop: Må jeg sige til den højtærede minister, at der overhovedet ikke er noget modsætningsforhold mellem det, den konservative ordfører sagde i fjor, og det, jeg har sagt i dag. Den konservative ordfører i fjor var enig i, at der skete en udskydelse af lovens revision. Jeg har for lidt siden sagt, at jeg er enig i, at vi nu behandler sagen i et udvalg. Modsætningen ligger i det, den tidligere undervisningsminister sagde i fjor, i forhold til, hvad den højtærede undervisningsminister har sagt i år. Den tidligere undervisningsminister sagde dengang — Folketingstidende 1956-57 sp. 2667 —:

„Dog er det min opfattelse, at vi ikke oftere kan udskyde en revision af loven; vi bliver nødt til at gå ind på de ændringer, som faktisk den hele biblioteksverden står bag, også landbibliotekernes repræsentanter.“

Det er dér, modsætningen ligger, og ikke mellem min partifælle og mig.

Det ærede medlem hr. Morten Larsen ville ikke blande valutasituationen og alt det ind i sagen. Ja men den højtærede minister sagde lige for et øjeblik siden, at det netop skyldes valutasituationen, at man er nødt til at udskyde denne revision. Det var kort og godt det samme, som jeg sagde.

Jeg kunne egentlig godt lide at spørge retsforbundets repræsentant, om han i det hele taget vil være med til at give tilskud til biblioteker. Spørgsmålet kan besvares ganske kort: ja eller nej.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg har ikke bebrejdet det ærede medlem hr. Weikop hans holdning. Jeg har kun sagt, at det ærede medlem har brugt mange flere ord, hvad det ærede medlem også indrømmede, end hans partifælle fandt det nødvendigt at bruge i fjor, og det sætter jeg i forbindelse med, at det ærede medlem